

Torsdag den 17. juni 2010

EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere

P7_TA(2010)0226

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's pagt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale menneskerettighedskonventioner, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's særlige rapportør om menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til Lissabontraktaten, navnlig artikel 3 og 21 og til EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer vedrørende menneskerettigheder, og særlig til Den Europæiske Unions retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget i juni 2004 og revideret i 2008; der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsdialoger, der blev vedtaget i december 2001 og revideret 2009,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande ⁽¹⁾,
- der henviser til menneskerettighedsklausuler i EU's eksterne aftaler,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande ⁽³⁾,
- der henviser til sine specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande,
- der henviser til vedtægterne for Sakharovprisen for tankefrihed, der blev vedtaget af Europa-Parlamentets Formandskonference den 15. maj 2003 og ændret den 14. juni 2006,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen vedrørende menneskerettigheder i verden, og navnlig dets bilag om individuelle sager,
- der henviser til sine regelmæssige debatter og uopsættelige beslutninger om tilfælde af krænkelse af menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet,
- der henviser til Europarådets erklæring om en indsats til forbedring af beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og fremme af deres aktiviteter, som blev vedtaget af Ministerkomiteen den 6. februar 2008,

⁽¹⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 214.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til Europarådets resolution om situationen for menneskerettighedsforkæmpere i Europarådets medlemsstater, som Den Parlamentariske Forsamling vedtog den 24. februar 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til anbefalingen om den retlige status for ikke-statslige organisationer i Europa ⁽²⁾, som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 10. oktober 2007,
 - der henviser til regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder navnlig den europæiske menneskerettighedskonvention, det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og resolutionerne vedtaget af Den Afrikanske Menneskerettighedskommission om menneskerettighedsforkæmpere, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske charter om menneskerettigheder,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ⁽³⁾,
 - der henviser til programmerne for beskyttelse af og asyl til forfulgte menneskerettighedsforkæmpere, der gennemføres i nogle af EU's medlemsstater,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkningen fra Udenrigsudvalget (A7-0157/2010),
- A. der henviser til, at alle medlemsstater i henhold til FN's pagt er ansvarlige for at fremme universel respekt for og overholdelse af menneskerettigheder og frihedsrettigheder,
- B. der henviser til, at begrebet »menneskerettighedsforkæmper« ifølge den FN-erklæring, der blev vedtaget i 1998, dækker mennesker, der enkeltvis eller sammen med andre arbejder på at fremme eller beskytte menneskerettigheder ved brug af fredelige midler,
- C. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere over hele verden i afgørende grad bidrager til indsatsen for at beskytte og fremme grundlæggende menneskerettigheder, ofte med fare for deres eget liv, og henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere også er blandt hovedaktørerne i konsolideringen af de demokratiske principper i deres lande, og at de opretholder upartiskhed og gennemsigtighed i deres arbejde og udvikler troværdighed gennem nøjagtig formidling af informationer, idet de udgør det menneskelige bindeled mellem demokrati og respekt for menneskerettighederne,
- D. der henviser til, at støtte til menneskerettighedsforkæmpere længe har været en etableret del af EU's politik udadtil på menneskerettighedsområdet; der dog henviser til, at EU's støtte er forskellig fra land til land,
- E. der henviser til, at især EU er særligt opsat på at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne i overensstemmelse med Lissabontraktaten gennem EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentet spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme og værne om menneskerettighederne og demokratiet, herunder beskyttelsen af forkæmperne herfor, gennem delegationer til tredjelande, høringer, beslutninger, skrivelser og ikke mindst Sakharovprisen samt i sine betænkninger om menneskerettigheder i hele verden,
- G. der henviser til, at EU også i stigende grad koordinerer sin indsats med andre regionale og internationale mekanismer etableret i Afrika, Europa og Nord- og Sydamerika med henblik på at overvåge situationen for menneskerettighedsforkæmpere nøje og indtrængende opfordre stater til at sikre gunstige betingelser for deres arbejde i henhold til internationale og regionale menneskerettighedsforpligtelser,
- H. der henviser til, at EU's troværdighed som beskytter af menneskerettighedsforkæmpere i verden er tæt forbundet med Unionens interne respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder,

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ EUT L 243 af 15.09.2009, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- I. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere selv udsættes for menneskerettighedskrænkelser under udførelsen af deres arbejde, herunder drab, dødstrusler, bortførelser og kidnapninger, vilkårlige anholdelser og fængsling samt andre former for forfølgelse og intimidering, f.eks. gennem smædekampagner, og henviser til, at alle disse krænkelser også kan være rettet mod nære slægtninge til menneskerettighedsforkæmpere (herunder deres børn) for at afholde dem fra at fortsætte deres aktiviteter; der henviser til, menneskerettigheds-kampagner i mange områder påvirkes af begrænsninger af aktiviteterne og forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere,
- J. der henviser til, at beskyttelse af individuelle menneskerettighedsforkæmpere kræver håndhævelse af EU's menneskerettighedspolitikker generelt,
- K. der henviser til, at især kvindelige menneskerettighedsforkæmpere er i fare og til, at andre grupper og kategorier af forkæmpere, der i særlig grad risikerer at blive udsat for anslag og menneskerettighedskrænkelser som følge af det arbejde, omfatter aktivister, der arbejder for at fremme borgerlige og politiske rettigheder - især tankefrihed, ytringsfrihed, samvittighedsfrihed og religionsfrihed, herunder rettigheder for religiøse mindretal - såvel som økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, især kollektive rettigheder såsom retten til fødevarer og adgang til naturressourcer, heriblandt fagforeningsfolk og personer, der arbejder for rettigheder for mindretal og samfundsgrupper, børn, oprindelige folk, bøsser, lesbiske, biseksuelle og transseksuelle og personer, der bekæmper korruption,
- L. der henviser til, at der anvendes stadig mere sofistikerede midler til at forfølge menneskerettighedsforkæmpere med nye teknologier, men også gennem restriktive love for ngo'er og administrative forhindringer, der i alvorlig grad begrænser råderummet og mulighederne for at arbejde for et uafhængigt civilsamfund; understreger i denne forbindelse, at nogle regeringer forhindrer menneskerettighedsforkæmpere i at registrere organisationer officielt, og derefter anklager dem for ulovlig udøvelse af deres ret til foreningsfrihed,
- M. der henviser til, at disse handlinger er en klar krænkelse af den internationale menneskerettighedslovgivning og en række universelt anerkendte grundlæggende frihedsrettigheder,
- N. der henviser til, at der også opstilles begrænsninger for menneskerettighedsforkæmpere, og at de nogle gange direkte forfølges gennem politikker, lovgivning og procedurer, der betegnes som »sikkerhedsforanstaltninger« og ofte kombineres med stigmatisering og beskyldninger om terrorisme,
- O. der henviser til, at de specifikke problemer, som menneskerettighedsforkæmperes organisationer og forsamlinger står over for, stadig er beslaglæggelse af møbler, lukning af lokaler, idømmelse af store bøder og nøje og subjektiv kontrol af bankkonti,
- P. der henviser til, at handelsaftaler indeholdende en menneskerettigheds-klausul kan give EU en løftestang til at kræve respekt for menneskerettighederne som en handelsbetingelse,
1. bifalder det uvurderlige bidrag, som menneskerettighedsforkæmpere yder for at forsvare og fremme menneskerettighederne, retsstatsprincippet og demokratiet og for at forebygge konflikter med fare for deres egen personlige sikkerhed og deres familiers og forældres sikkerhed; bifalder også, at FN's erklæring af 1998 ikke indeholder en nøjagtig definition af menneskerettighedsforkæmpere og opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at støtte denne tilgang fuldt ud;
 2. opfordrer EU til at opprioritere en mere effektiv anvendelse af de eksisterende instrumenter og mekanismer for en sammenhængende og systematisk beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere inden for EU; henstiller til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik at udvikle foranstaltninger og en mere virkningsfuld og resultatorienteret metode, herunder med evalueringer af eksisterende menneskerettighedspolitikker og -dialoger;
 3. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at vise deres politiske vilje til at støtte menneskerettighedsforkæmperes indsats og følgelig udnytte alle eksisterende værktøjer bedre til at udvikle nye, supplerende mekanismer med henblik på at fremme deres arbejde gennem en strategi baseret på konkret deltagelse, der vil kunne bidrage til at skabe gunstige betingelser, under hvilke forkæmperne kan udføre deres arbejde og være beskyttede; understreger, at dette må kombineres med en politik, der har til formål at hindre og beskytte mod anslag og trusler mod menneskerettighedsforkæmpere, gennem såvel hasteforanstaltninger som langsigtede foranstaltninger;

Torsdag den 17. juni 2010

Styrkelse af institutioner og nye tiltag med Lissabontraktaten

4. minder om, at det af Lissabontraktatens artikel 3 og 21 fremgår, at bestræbelserne på at fremme og forsvare menneskerettighederne indtager en central plads i EU's optræden udadtil; understreger, at det skal gøres til en prioritet at sikre, at indsatsen for at fremme menneskerettighederne som både en grundlæggende værdi og et mål for Unionens udenrigspolitik behørigt afspejles i etableringen af og strukturen i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, herunder ved at der afsættes tilstrækkelige menneskelige ressourcer; opfordrer derfor til, at der oprettes et centralt kontaktpunkt med særligt ansvar for menneskerettighedsforkæmpere inden for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;

5. minder om, at EU-missionernes anvendelse af retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere hidtil har været utilfredsstillende, og opfordrer Kommissionen til at foretage en tilbunds gående analyse for at sikre, at dette spørgsmål bliver løst; bemærker i denne forbindelse, at Kommissionens delegationer i tredjelande som følge af vedtagelsen af Lissabontraktaten nu er forpligtet til at gøre fuld brug af de nye muligheder, men samtidig også bærer et større ansvar for på bedre vis at håndtere dette spørgsmål, idet de overgår til at være Unionens delegationer og skal spille en stadig større rolle i repræsentationen af EU og i gennemførelsen af menneskerettighedspolitikken; gentager derfor sin opfordring til, at der for hvert land systematisk udpeges en højt kvalificeret politisk embedsmand med særligt ansvar for menneskerettigheder og demokrati, og til at der i uddannelsesprogrammerne, stillingsbeskrivelserne og bedømmelsesprocesserne for de ansatte ved EU's missioner indarbejdes retningslinjer og udvikles bedste praksis for menneskerettigheder og anvendelse heraf;

6. understreger betydningen af menneskerettighedsklausuler i handelspolitikker, partnerskaber og handelsaftaler mellem EU og tredjelande; foreslår en »vurdering af menneskerettighederne« i tredjelande, der har handelsforbindelser med EU;

7. forventer, at udpegelsen af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, som samtidig er næstformand for Kommissionen, og oprettelsen af en Fælles Tjeneste for Optræden Udadtil kan forbedre sammenhængen og effektiviteten i EU væsentligt på dette område, og henstiller kraftigt til, at udarbejdelsen af lokale strategier i tæt samarbejde med det lokale, uafhængige civilsamfund, herunder med regelmæssig evaluering af disse, institutionaliseres af den højtstående repræsentant/næstformanden for at sikre en reel gennemførelse af de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere;

8. anser det for nødvendigt at forbedre kontakterne med det uafhængige civilsamfund og systematisk følge op på disse og samtidig sikre menneskerettighedsforkæmpere bedre praktisk adgang til EU-delegationer og -missioner; bifalder i denne forbindelse det spanske formandskabs anmodning om, at der udnævnes en fælles lokal forbindelsesofficer blandt personalet i EU's missioner for menneskerettighedsforkæmpere med ansvar for at koordinere EU's aktiviteter ved at fremme øget adgang til oplysninger om krænkelser af menneskerettigheder og samarbejde med civilsamfundet, hvilket samtidig vil sikre gennemsigtigheden i den måde, hvorpå de udøver deres beføjelser, og muligheden for en hurtig, fleksibel reaktion i nødstilfælde; anmoder om, at Parlamentet underrettes om disse udnævnelser;

Mod en mere sammenhængende og systematisk tilgang inden for EU's menneskerettighedspolitik

9. er bekymret over den manglende anvendelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; insisterer på, at disse retningslinjer anvendes behørigt og fuldt ud af alle EU's delegationer, og at der gøres en større indsats for at sikre, at de alle udvikler lokale anvendelsesstrategier inden udgangen af 2010, eller at eventuelt eksisterende anvendelsesstrategier revideres inden for samme tidsfrist; anmoder om, at listen over disse lokale strategier stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og offentliggøres i EU's årsberetning om menneskerettighederne;

10. opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-delegationerne til aktivt at inddrage menneskerettighedsforkæmpere og deres organisationer i arbejdsprocessen til udformning, overvågning og revision af lokale strategier, eftersom dette vil influere på effektiviteten af disse strategier;

11. mener, at afholdelsen af møder mindst én gang om året mellem menneskerettighedsforkæmpere og diplomater, som det foreskrives i EU's retningslinjer, klart kan bidrage til etableringen af sådanne processer, og opfordrer til mere regelmæssige og systematiske møder i fremtiden; opfordrer til, at det tilstræbes at sikre deltagelse i disse møder af de forskellige typer af menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder i landet, og af forkæmpere fra regionerne;

Torsdag den 17. juni 2010

12. opfordrer derfor den højtstående repræsentant for fælles udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at overveje muligheden for at organisere et internationalt møde for menneskerettighedsforkæmpere med deltagelse af de relevante FN-organer, sekretariaterne for de regionale menneskerettighedskonventioner og internationale og regionale ngo'er med det formål at forbedre beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og fremme menneskerettighederne i hele verden;
13. understreger behovet for et kønsperspektiv i forbindelse med anvendelsen af retningslinjerne, med målrettede tiltag til fordel for kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og andre særligt sårbare grupper som f.eks. journalister og forkæmpere, der arbejder for at fremme økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt børns rettigheder, og personer, der arbejder med rettigheder for mindretal - især rettigheder for religiøse mindretal - oprindelige folk og bøsser, lesbiske, biseksuelle og transseksuelle;
14. understreger betydningen af ytringsfrihed og af, at mediernes rolle, både på og uden for internettet, er muliggørende for menneskerettighedsforkæmpers arbejde;
15. mener, at det er nødvendigt at vurdere udviklingen af nye teknologier og deres betydning for menneskerettighedsforkæmpere samt at indarbejde resultaterne i eksisterende EU-programmer for menneskerettigheder og menneskerettighedsforkæmpere;
16. mener, at væsentlige aspekter af de lokale strategier for gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere bør komme til udtryk i landestrategipapirer/nationale vejledende programmer, ENP-handlingsplaner, de årlige handlingsprogrammer inden for det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) og stabilitetsinstrumentet;
17. gentager, at som følge af Lissabontraktaten skal den støtte, beskyttelse og sikkerhed, som ydes til menneskerettighedsforkæmpere, nødvendigvis gøres til et prioriteret område i EU's forbindelser med tredjelande og integreres i alle niveauer, aspekter og instrumenter inden for Unionens udenrigspolitik med henblik på at øge sammenhængen, effektiviteten og troværdigheden vedrørende EU's støtte til menneskerettighedsforkæmpere; mener, at udvikling og effektiv gennemførelse af specifikke landestrategier for menneskerettigheder og demokrati, og regelmæssig opfølgning herpå, i væsentlig grad kan bidrage til denne målrettede tilgang;
18. mener, at menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande vil blive bedre beskyttet ved at gøre EU's menneskerettighedsdialoger mere effektive; understreger behovet for systematisk at påpege situationen for menneskerettighedsforkæmpere i alle politiske dialoger, menneskerettighedsdialoger og handelsforhandlinger med tredjelande, og mere generelt situationen og forbedringerne vedrørende foreningsfrihed i national lovgivning, vedtægter og forvaltningspraksis, og minde partnerne om deres ansvar for at sikre, at alle forpligtelser og rettigheder, som indgår i FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, indarbejdes i national ret, herunder retten til foreningsfrihed, forsamlingsfrihed, retten til at modtage indenlandsk og udenlandsk finansiering under fuldt gennemskuelige omstændigheder og med respekt for deres mulighed for at træffe selvstændige beslutninger, samt ytringsfriheden der som rettighed er afgørende for menneskerettighedsforkæmpernes arbejde; understreger, at partnerstater også bør mindes om forpligtelsen til og ansvaret for at beskytte og fremme respekten for menneskerettighedsforkæmpere og deres arbejde ved at skabe betingelser, der i fuldt omfang muliggør aktiviteter til forsvar for menneskerettighederne og overvågning af og rapportering om menneskerettighedsforhold;
19. er af den opfattelse, at der, hvad angår modtagelse af indenlandsk og udenlandsk finansiering, bør vedtages specifikke kriterier, som giver passende gennemsigtighed og den nødvendige fortrolighed; kræver, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at der tages højde for eventuelle andre kriterier, der kan gøres gældende af menneskerettighedsforkæmpere, hvis de anses for væsentlige for udførelsen af deres arbejde;
20. gentager, at Parlamentets delegationer som ansvarlige organer for dets forbindelser med tredjelande kan spille en endnu vigtigere rolle i forbindelse med bestræbelserne på at hjælpe menneskerettighedsforkæmpere, i overensstemmelse med de specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande;
21. kræver, at Europa-Parlamentet får en større rolle i forbindelse med EU's menneskerettighedsdialoger med tredjelande;
22. opfordrer til, at erhvervslivet deltager i menneskerettighedsdialoger;
23. finder, at der er behov for både en sammenhængende og samordnet EU-tilgang såvel som en supplerende rolle for medlemsstaterne, hvad angår beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere;

Torsdag den 17. juni 2010

24. fordømmer det klima af straffrihed for krænkelser begået mod forkæmpere, der eksisterer i adskillige lande i verden; opfordrer Rådet og Kommissionen til at rejse dette spørgsmål gennem deres bilaterale kontakter og opfordrer indtrængende alle stater til at sikre, at gerningsmænd, uanset deres position eller funktion, retsforfølges ved uafhængige og virkningsfulde disciplinære og strafferetlige procedurer, idet det erindres, at sagen ultimativt kan indbringes for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, når en stats nationale retsmidler er udtømt;

25. understreger behovet for at sikre, at påkaldelse af national og offentlig sikkerhed, herunder bekæmpelse af terrorisme, ikke anvendes vilkårligt over for menneskerettighedsforkæmpere;

26. påpeger, at parlamentarikere også spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at national lovgivning, der potentielt påvirker menneskerettighedsforkæmpere og deres aktiviteter, bringes i overensstemmelse med internationalt anerkendte menneskerettighedsstandarder; understreger derfor betydningen af, at disse spørgsmål systematisk rejses af medlemmer af Europa-Parlamentet under bi- og multilaterale møder med andre parlamentarikere og med eksperter ude på stedet, i overensstemmelse med dets specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande;

27. understreger betydningen af, at det uafhængige civilsamfund fuldt ud inddrages i udformningen af alle menneskerettighedsdialoger, enten gennem seminarer for det civile samfund eller med andre midler; mener, at koblingen mellem seminarerne for civilsamfundet og den formelle dialog må styrkes gennem offentliggørelse af de henstillinger, der afgives, og en bedre opfølgning og tilbagemelding til civilsamfundet, efter at en dialog har fundet sted; understreger, at det fortsat er vigtigt at tage individuelle sager op under dialogerne og mener, at offentliggørelsen af navnelisten vil øge virkningen af EU's indsats og skærpe offentlighedens opmærksomhed om disse sager, forudsat at offentliggørelse ikke bringer menneskerettighedsforkæmperne i fare; understreger betydningen af at samarbejde med andre menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet i forbindelse med vurderingen af en sådan fare;

28. mener, at Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), der allerede har vist sin evne til at støtte og fremme respekten for menneskerettigheder og styrkelsen af retsstatsprincippet, skal fortsætte med at styrke den direkte støtte til menneskerettighedsforkæmpere med henblik på at opfylde deres behov på såvel kort som lang sigt og samtidig sikre, at støtten også når ud til særligt sårbare grupper og forkæmpere, der lever i fjertliggende områder og områder, som der er mindre fokus på;

29. opfordrer Rådet og den højtstående repræsentant til systematisk at fordømme og irettesætte internationale virksomheder, der leverer overvågningsteknologi til undertrykkende regimer og derved gør forfølgelse og anholdelser af menneskerettighedsforkæmpere lettere;

Større gennemsigtighed og synlighed som beskyttelsesforanstaltning

30. opfordrer Rådet og Kommissionen til at øge bevidstheden blandt menneskerettighedsforkæmpere, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU-ambassader og EU's udenrigsministre om retningslinjernes eksistens gennem målrettede indsatser for at sikre fuldt opbakning til dem og anvendelse af dem; mener, at de årlige møder, som er fastsat i retningslinjerne, vil tilvejebringe betydelig støtte til menneskerettighedsforkæmpere og også øge synligheden af EU's indsats og således tydeliggøre, hvor vigtig beskyttelsen af menneskerettighederne er for EU;

31. understreger, at anerkendelsen og synligheden af menneskerettighedsforkæmpere og deres arbejde i offentligheden også kan bidrage til at beskytte dem i vanskelige situationer, eftersom gerningsmænd eventuelt vil afstå fra at skride til handling, hvis deres anslag ikke kan ske i al ubemærketthed; opfordrer EU's medlemsstater og EU-delegationerne til, når det er muligt, at offentliggøre diplomatiske skridt og andre aktiviteter, der er foretaget i forbindelse med en specifik sag, og altid i samråd med menneskerettighedsforkæmperen og dennes familie; opfordrer EU's missioner til at give menneskerettighedsforkæmpere og/eller deres familier såvel som ngo'er, der har gjort EU opmærksom på en specifik sag, systematiske tilbagemeldinger vedrørende ethvert tiltag, der træffes på deres vegne, som det er præciseret i retningslinjerne;

32. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og alle kommissærer, hvis ansvarsområde omfatter eksterne forbindelser, til systematisk at afholde møder med menneskerettighedsforkæmpere, når de er på tjenesterejse i tredjelande, og understreger, at støtten til menneskerettighedsforkæmpere også kategorisk bør indgå i mandatet for EU's særlige repræsentanter; understreger, at både den høje repræsentant og de særlige repræsentanter står til ansvar over for Europa-Parlamentet for deres indsats i denne forbindelse;

Torsdag den 17. juni 2010

33. understreger nødvendigheden af aktivt at støtte og udvikle forslag til, hvordan Sakharovnetværket, der blev lanceret i december 2008 i anledning af Sakharovprisens 20-års-jubilæum, kan anvendes som en del af en vedvarende støtte til menneskerettighedsforkæmpere, såvel som til at drage større nytte af prismodtagernes eventuelle bidrag til Europa-Parlamentets forskellige bestræbelser på at opfylde sit mandat; gentager sin bekymring over krænkelse af visse Sakharovprismodtageres menneskerettigheder;

Mod en mere koordineret og resultatorienteret indsats til fordel for menneskerettighedsforkæmpere

34. mener, at EU har brug for at udvikle en holistisk tilgang til menneskerettighedsforkæmpere for at øge troværdigheden og effektiviteten af EU's politik blandt EU's medlemsstater og i forhold til tredjelande, herunder med sideløbende støtte til foranstaltninger, der har til formål at sikre deres aktiviteter, samt forebyggende og beskyttende foranstaltninger, idet der tages hensyn til menneskerettighedsforkæmpernes behov på såvel kort som lang sigt; understreger, at den reviderede strategi for EIDHR og EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere bør afspejle denne tilgang;

35. mener, at EU skal gøre tredjelande, der begår alvorlige menneskerettighedskrænkelser, tydeligt opmærksom på mulige sanktioner og i givet fald gennemføre disse; fremsætter atter sin anmodning til Kommissionen og Rådet og især til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om at gøre menneskerettighedsklausuler i handelsaftaler virkningsfulde og dermed etablere en egentlig håndhævelsesmekanisme for disse klausuler in forlængelse af artikel 8, 9 og 96 i Cotonouaftalerne;

36. mener, at Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med henblik på at udvikle en mere resultatorienteret indsats regelmæssigt bør evaluere, hvordan hver enkelt EU-delegation i tredjelande har anvendt EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, og bør prioritere og følge nøje op på dette arbejde og rette henstillinger til missionerne for en styrket indsats i tilfælde, hvor anvendelsen har været særlig svag;

37. opfordrer Rådet til at gøre EU mere tilgængeligt for menneskerettighedsforkæmpere, som ikke kan opholde sig i deres hjemlande; opfordrer Rådet og Kommissionen til at forberede og gennemføre specifikke foranstaltninger for at lette adgangen til Europa for sådanne menneskerettighedsforkæmpere;

38. minder om behovet for at afhjælpe manglen på en sammenhængende strategi for beskyttelse og asyl gennem systematisk gennemførelse af nødforanstaltninger og nødinitiativer på både kort og lang sigt; opfordrer den højtstående repræsentant til inden udgangen af 2010 at orientere Europa-Parlamentet om de foranstaltninger, der er truffet i denne forbindelse;

39. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om snarest muligt at udvikle en koordineret politik om udstedelsen af nødvisum til menneskerettighedsforkæmpere og deres familiemedlemmer, for hvilke de særlige ordninger i Spanien og Irland kan anvendes som model; er overbevist om, at man ved at give de nye EU-delegationer beføjelser til at rette henstillinger til medlemsstater om udstedelse af nødvisum opnår et stort fremskridt for EU's menneskerettighedspolitik; mener, at en tydelig henvisning til denne mulighed i udkastet til håndbog for behandling af visumansøgninger og ændringer af udstedte visa vil bidrage væsentligt til at opnå denne fælles tilgang, hvilket Europa-Parlamentet allerede har givet udtryk for under den juridiske gennemgang af ovennævnte foranstaltning;

40. opfordrer indtrængende de 27 medlemsstater til at følge samme fremgangsmåde for udstedelse af visum til menneskerettighedsforkæmpere;

41. påpeger, at disse nødvisa må ledsages af muligheder for midlertidig beskyttelse og asyl i EU for menneskerettighedsforkæmpere, eventuel tilvejebringelse af finansielle midler og boliger med henblik på at skaffe tag over hovedet til menneskerettighedsforkæmpere, samt ledsageprogrammer (menneskerettighedsaktiviteter, forelæsninger på europæiske universiteter, sprogkurser osv.); bifalder initiativet med »asylbyer«, der blev iværksat af det tjekkiske formandskab, såvel som beskyttelses- og asylprogrammet, som den spanske regering har gennemført siden 2008, og opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til inden for rammerne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil at have et EU-program for beskyttelse og asyl klar ved udgangen af 2010 med henblik på gennemførelse i 2011, dog uden at andre byer fritages for deres ansvar; opfordrer derfor den højtstående repræsentant til at forelægge Parlamentet en manual om, hvordan man etablerer en »asylby«, og et rammeforslag, der støtter netværkssamarbejde mellem sådanne byer; opfordrer til yderligere støtte til andre eksisterende initiativer på området;

Torsdag den 17. juni 2010

42. understreger endvidere, at medlemsstaterne og EU-delegationerne i tilfælde af situationer, hvor en menneskerettighedsforkæmpers liv eller fysiske og mentale sundhed er i fare, også bør støtte og udvikle andre beskyttelsesinstrumenter og mekanismer til hurtig reaktion; mener, at dette bør gøres i tæt samarbejde med lokale menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet;
43. bifalder det nuværende samarbejde mellem de eksisterende beskyttelsesmekanismer på EU-plan og internationalt plan, som kan styrkes yderligere gennem systematisk udveksling af oplysninger og strategier, så der sikres en større komplementaritet mellem dem alle, både når det gælder udveksling af oplysninger i nødstilfælde og koordinering af langsigtede støtteindsatser som f.eks. gennem anvendelse af en sikker onlineplatform, der er tilgængelig for alle officielle interessehavere; bifalder i denne forbindelse de årlige møder organiseret af Europarådet og de årlige møder om de »tværgående mekanismer« organiseret af Observatoriet for Beskyttelse af Menneskerettighedsforkæmpere, et fælles program under Det Internationale Forbund for Menneskerettigheder (FIDH) og Verdensorganisationen imod Tortur (OMCT), og som har til formål at styrke samspillet mellem internationale og regionale mekanismer og institutioner til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer de eksisterende taskforcer om menneskerettighedsforkæmpere både inden for Rådets Menneskerettighedsgruppe og Europarådet - sidstnævnte er et initiativ iværksat af Europarådets kommissær med ansvar for menneskerettigheder - til at undersøge mulighederne for et nærmere samarbejde;
44. opfordrer til, at EU-institutionerne i forbindelse med gennemførelsen af Lissabontraktaten etablerer en interinstitutionel samarbejds mekanisme om menneskerettighedsforkæmpere; mener, at etableringen af en sådan mekanisme kan lettes ved, at der oprettes kontaktpunkter for menneskerettighedsforkæmpere i alle EU's institutioner og organer, og ved at sådanne kontaktpunkter arbejder tæt sammen med de ansvarlige for menneskerettigheder og demokrati i EU's missioner og delegationer;
45. opfordrer Rådet og Kommissionen til at undersøge mulighederne for at oprette en alarmeringsmekanisme, der skal være fælles for EU-institutionerne og alle andre beskyttelsesmekanismer;
46. mener, at udvekslingen af oplysninger også ville blive lettet gennem oprettelsen af specifikke databaser eller »logbøger« med henblik på at følge de aktiviteter, der finder sted, især hvad angår enkeltpersoner, idet der dog sikres fuldt hensyn til fortroligheden;
47. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at følge og overvåge anvendelsen på både kort og lang sigt af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og til at rapportere tilbage til Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater.

Kvaliteten af statistiske data i Unionen og øgede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat)

P7_TA(2010)0230

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om kvaliteten af statistiske data i Unionen og udvidede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat)

(2011/C 236 E/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0053),

— der henviser til Kommissionens forslag (KOM(2005)0071 - 2005/0013(CNS)),